

Mặt cán bộ an-ninh Việt Cộng phân tích tình hình đất nước.

Tôi không là nhà dân chủ. Tôi là mặt nhân viên an ninh. Tuy nhiên, đất nước đang ở tình hình như thế này thì tôi cũng không thể không nói lên tiếng nói của mình.

Số lãnh đạo của Đảng:

Chúng tôi luôn được học tập và giáo dục là phải trung thành với Đảng. Vâng, với Đảng chứ không phải với tổ quốc. Nói như thế thì ai cũng hiểu về quan an ninh cũng như các cơ quan tư pháp khác không hoạt động để cải thiện vì pháp luật, mà để phục vụ số lãnh đạo, chế độ tối cao trên.

Tôi còn nhớ lúc tôi mới bước vào ngành khi ngoài 20 tuổi, mặt hôm được giao trang trí hội trường, tôi hỏi với bí thư chi bộ: “Tại sao ta lại trang trí cờ Đảng ngang hàng và bên trái cờ tổ quốc?”. Tôi nhận câu trả lời: “Đảng đang lãnh đạo cả đất nước này. Đảng là pháp luật, tất do của đất nước này là do Đảng gây dựng nên. Và Đảng sẽ tiếp tục lãnh đạo. Anh không thấy câu khẩu hiệu trong hội trường sao Đảng Cộng sản Việt Nam muôn năm!”.

Vâng, Đảng muôn năm, giống như các tri thức học sinh học trong các phim Trung Quốc. Cũng vào khoảng năm 1989, sau các biến động chính trị ở Đông Âu, số kiến Thiên an môn và với Trùng Xuân Bách, chúng tôi được tập trung học Nghị quyết 7 Trung ương khóa IV không đa nguyên đa đảng.

Có mặt đảng nghi ngờ như tuổi hỏi với bí thư chi trì hội nghị rằng: “Công lao của Đảng ta trong việc giành được độc lập, thế nhưng đất nước không ai phải nhận. Nhưng làm sao có thể chứng minh được trong xây dựng kinh tế Đảng Cộng sản Việt Nam làm tốt hơn các tổ chức khác?”. Người đảng nghi ngờ không thể tiếp tục làm việc trong ngành nữa. Nhưng câu hỏi phải nhận đó, đến nay vẫn chưa có ai trả lời được.

Và bên được có thể hình dung ví von của mặt số thanh niên tiếp nhận chúng tôi về lý tưởng an ninh của mình: Các đất nước này cùng với toàn bộ tài nguyên là những thùng dầu cần khai thác; chúng được đất lên lòng dân tộc này như mặt con ngựa; Đảng là con ngựa sắt mảy dầu con ngựa đi; cơ quan an ninh là con chó đi sau để giữ con ngựa. Tất cả cùng đi để tiến lên mới mà mặt người “làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu”. Con ngựa, con chó không thể đi theo cách của mình vì họ đã có mặt ông chủ. Ông chủ không cần đi ngựa nên chỉ tiếp tục đi.

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Vai trò của lực lượng vũ trang đối với chế độ:

Hiện đây, bài viết của mặt tác giả cho rằng quá điếm của Đệng ta là lực lượng quân đội, an ninh hùng hậu là không đúng. Mặt lực lượng hùng hậu như tôi đề xuất nhanh như khi mặt đi sẽ chủ huy hoặc mặt thông tin liên lạc.

Các quan chức cấp cao trong quân đội là những người nắm quyền đặt nền tảng này. Họ có thể quy định các điều riêng nên họ rất kiên quyết. Còn những người lính, sẽ không cầm súng bắn vào người dân đâu, giống như bài Báo tiếng Berlin của Huy Đức: Có nhiều người lính phải sát khi được lệnh bắn vào đồng bào mình!

Quân đội tôi chia thành nhiều quân chủng, quân khu. Khi hàng chớp bu phân rã, thì các khu vực không ai chịu được quy định ai, nên họ thường án binh bất động và nghe ngóng tình hình. Nói tóm lại, quân đội ta do Đệng lãnh đạo, những bộ phận chức năng của lính là phục vụ Tổ quốc, phục vụ nhân dân chứ không trung thành với Đệng.

Đối với ngành công an - an ninh, chỉ có lực lượng cảnh sát là bộ dân ghét nhất do họ thường giữ quy tắc các vấn đề xã hội, tiếp xúc dân và những nhu cầu dân. Lực lượng thứ hai là an ninh làm những công việc để giữ gìn chế độ.

Quan chức thì có nhiều quy định, chỉ nhân viên an ninh thì không đáng kể. Đây là lực lượng do thể diện bị nhốt, thực thi như thế. Khi xảy ra tình thế mà không thể đi ngược xu hướng và quy luật, chính lực lượng an ninh là nhóm người theo luật truyền và đưa ra những trái chiều đầu tiên. Những điều của lực lượng an ninh sẽ là chìa khóa cho các nhóm đối lập, làm nhanh chóng phân hóa giữa lãnh đạo.

Hiện nay ta còn có lực lượng thứ ba là an ninh quân đội. Lực lượng này chính là Tổng Cục 2. TC2 thực chất là cơ quan có rất nhiều quy định và nhiều điều kiện. Họ thường uy hiếp, khống chế hàng ngũ lãnh đạo cấp cao, không cho bất kỳ sự liên kết đối lập nào, hay mưu mô ngấm ngầm đội nào. Họ có rất nhiều mảnh khảnh và thường xuyên nay họ bắt cáo là có quan hệ rất mật thiết với cơ quan an ninh Trung Quốc. Đây là lực lượng có thể đánh phá, đe dọa hoặc tiêu diệt các cá nhân có mưu mô ngấm ngầm đội, bất kỳ trong Đệng hay ngoài Đệng. TC2 chính là con hổ dữ, công cụ hữu hiệu của lãnh đạo Đệng hiện nay.

Những mâu thuẫn tất yếu của xã hội chế nghĩa hiện tại và những điều kiện mặt nhân dân:

Mâu thuẫn cơ bản nhất hiện nay chính là thuyết Mac - Lê. Họ đưa ra xã hội Cộng sản là con đường tất yếu cho xã hội loài người. Đó con người tự giác tôi đề không cần quan chuyên

chính (Nhà nôm c). Đó năng suất lao động cao đến nỗi đáp ứng mọi nhu cầu của con người. Không ai có mong làm giàu, mà chỉ cần ng hi. Mọi người làm theo năng lực và hưởng theo nhu cầu. Chúng ta bỏ qua giai đoạn phát triển từ bỏ n ch nghĩa nên phải qua quá trình lên ch nghĩa xã hội.

Bây giờ người m i ch c đã s chúng ta c m th y phi th c t n. Vì n c nh h tuyên truy n gi ng nh trong tôn giáo đã a ra vì n c nh c a thiên đàng v y. Ch nghĩa xã hội mà người dân phải vượt qua t ng ng v i kh n n mà con người phải ch u đ ng trong th gi i này. Tôn giáo thì người ta mong có s s ng vĩnh c u sau khi chết. Còn xã hội ch nghĩa, con người c phải “vác thánh giá hình búa li m” không biết t i đ i nào kiếp nào mới đ t đ c xã hội Công s n ch nghĩa.

H c thuyết Mác-Lê ch ra giai c p lãnh đ o là giai c p công nhân có liên minh v i giai c p nông dân. Nhà nôm c, luật pháp làm công c chuyên chính, th hi n ý chí c a giai c p lãnh đ o. Họ hoạt đ ng không vì nhân dân, t qu c, mà hoạt đ ng vì giai c p. Khi quy n l c quá l n, khái niệm giai c p lãnh đ o b bi n ch t. Th c ch t ch ng có giai c p công nhân nào lãnh đ o, mà chỉ có m t t p đoàn Đ ng lãnh đ o. Họ h ng l i t t t c nh ng th h qu n lý và làm m i cách đ duy trì quy n l c.

Sau này, đ cho Đ ng có màu s c dân t c h n, Đ ng thêm vào “theo t t ng H Chí Minh”. Không th ph nh n H Ch T ch có m t vai trò r t l n trong s nghi p gi i phóng dân t c, nh ng tôi không đ ng ý n sùng bái cá nhân.

Chúng ta có th ch ra công lao c a H Ch T ch sau khi Người i m t, nh ng ca ng i khi Người còn đang s ng là s sùng bái cá nhân đáng phê phán.

Hi n nay Đ ng ta không sùng bái cá nhân n a, nh ng vì c “h c t p làm vi c theo g ng đ o đ c H Chí Minh” là trò m dân.

Con người không ai hoàn thi n c . T i sao t bé h c sinh đã phải làm theo “5 đ u Bác H d y”, Công an nhân dân, quân đ i và nhi u đ i t ng khác phải làm theo các ph ng ngôn c a Người do Đ ng nâng hình t ng H Ch T ch ch ng khác m t v thánh trong tôn giáo, đ ph lên mình m t t l p đ o đ c.

Đ u này không thuyết ph c đ c các nhà trí th c. Không th c trích đ n l i H Ch T ch thì xem nh m t chân lý đ hu n th ng i khác. Tôn giáo người ta th a nh n kinh thánh và gi i thích kinh thánh theo quan đ m Giáo H i.

Còn cuộc sống hiện đại, chân lý là thành quả sự phát triển của xã hội loài người được tích lũy và ghi nhận. Chúng ta có thể trích dẫn lời của nhiều bậc vĩ nhân, mà mặt vĩ nhân họ chỉ ra chân lý ở góc độ nào đó, vào thời điểm nào đó. Còn chúng ta trích dẫn lời Hồ Chí Minh chỉ đạo giải phóng như tôn giáo trích dẫn kinh thánh là không khoa học và không đúng đắn.

Đã phân tích các mâu thuẫn, tôi không dám nói lên quan điểm của nhóm người nào. Tôi chỉ nói theo quan điểm của tôi, dựa vào chân lý sự có mà xã hội đã thay đổi. Vâng, tôi là mặt con người đang sống trên đất nước mình thì đặt ra 3 nhu cầu bình thường như thế:

- Điếu thuốc: Tôi muốn được tự do.
- Điếu thuốc hai: Tôi muốn xã hội phải công bằng.
- Điếu thuốc ba: Tôi muốn đất nước phát triển, toàn vẹn lãnh thổ.

Phát biểu ba điếu này, tôi có phạm tội gì không? Như nhu cầu đó có đúng đắn không? Như điếu đầu tiên có chăng Nhà nước xã hội chủ nghĩa không?

Nếu bạn cho rằng ba điếu trên là đúng đắn, mà Nhà nước kết tội tôi, thì chính Nhà nước chứ không phải tôi phạm tội! Và ta hãy xem Nhà cầm quyền đáp ứng 3 nhu cầu của tôi như thế nào?

Vì quyền lợi quá lớn trong tay, giới lãnh đạo đã vì phạm điếu thuốc hai trước. Họ tạo ra mặt xã hội không minh bạch để có thể làm giàu trên tài nguyên thiên nhiên và khai thác tài nguyên con người. Họ hô hào chúng tham nhũng, nhưng họ không thực hiện các biện pháp chúng tham nhũng đích thực.

Mặt yêu cầu rất chính đáng của tôi là được công khai tài sản cá nhân trên mạng cho dân kiểm tra, nhưng họ không bao giờ chịu làm. Bên công khai tài sản được làm hình thức và lưu hành nội bộ thì bên chế tạo tham nhũng của họ thì không thể bị minh bạch.

Khi vì phạm điếu thuốc hai, họ sợ tôi chế độ, họ lo ngại sang vì phạm điếu thuốc nhất. Tôi không được phát biểu như quan điểm của mình. Bên công cụ chuyên chính, họ ban hành các văn bản pháp luật để hợp pháp hóa việc vi phạm nhân quyền của họ. Tôi biết mặt tự do mặt cách hợp pháp.

Cùng lúc đó, khi vì phạm điếu thuốc hai, họ không thể hợp pháp được những nhân tài để xây dựng đất nước, làm đất nước tốt hơn và họ vì phạm tội phạm điếu thuốc ba.

Họ sợ bộ dân chủ đại. Họ sợ lực lượng vũ trang không bạo lực họ. Họ trông mong mặt được minh bạch thu nhập họ. Được minh bạch đây là mặt con người, bên chế tạo vẫn tham lam.

Khi quyền lợi của được minh mâu thuẫn với quyền lợi đất nước thì họ tỏ ra lúng túng: Bạo lực quyền lợi hay bạo lực tự quốc. Bạo lực quyền lợi của tập đoàn lãnh đạo thì hy sinh quyền lợi quốc gia, nhân dân sẽ nổi lên chế độ mới, thế lực bên quyền lợi của họ.

Bạo lực tự quốc thì phải từ bên quyền lợi, giao quyền lợi cho nhân dân. Chọn lợi nào thì kết quả cũng phải như được cho mặt nước dân chủ. Như được này cũng tương đương như được như “siêu nghiêm trọng” của tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ.

Lực lượng của phong trào dân chủ nước ta:

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Góc độ nhìn nhận của mặt người làm công tác an ninh, tôi chỉ dám liệt kê và không dám đánh giá. Lực lượng dân chủ hiện nay có những tác động:

- Những người trí thức
- Những lãnh đạo tôn giáo
- Cựu chiến binh, cựu quan chức Nhà nước
- Các tổ chức Hội người

Bên nhóm này đã chính thức hoạt động hoặc lên tiếng nói công khai. Còn lực lượng quần chúng hầu như cũng còn phôi pha đây:

- Giáo dân
- Những người dân bị áp bức, bị tước đoạt quyền lợi và các phương tiện sinh sống hàng ngày.
- Sinh viên học sinh.
- Viên chức làm công ăn lương các cơ quan kinh tế, hành chính sự nghiệp bị bóc lột bóc lột.

Việc quy tụ thành phần cho từng nhóm; đưa ra những công tác đấu tranh, những thành quả đấu tranh, thậm chí một số yếu tố của các lực lượng này tùy sự đánh giá của từng người. Việc đánh giá sâu đưa ra đây sẽ không tránh khỏi sự khiếm khuyết. Tiếp theo đây tôi chỉ nêu ra phương pháp đấu tranh hiện tại của họ.

Phương hướng của nhân dân chủ có những tác động:

Trước hết, vì mặt nhân dân chủ cho đấu tranh và sự hòa hợp dân tộc, chúng ta nên phê phán các hình thức chống Cộng quá đáng.

Lịch sử đã trao sự sống cho Đảng Cộng sản. Những người sinh sống trên đất nước này ít nhiều đều có liên quan đến Cộng sản. Khi ta nói chống Cộng, họ có cảm giác là chống những con người đang làm việc cho bộ máy Cộng sản chứ không nghĩ là chống tổ chức Cộng sản.

Mục tiêu của chúng ta là xã hội tự do, dân chủ, tiến bộ đã nguyên đa đảng. Đảng Cộng sản là một thành tố bình đẳng trong nền chính trị đa nguyên. Chúng ta không thể vờn đấu xóa bỏ tất cả những thành quả mà Đảng Cộng sản đã làm được đến ngày hôm nay hay xóa bỏ toàn bộ bộ máy của họ.

Chúng ta chỉ tiếp quản và xoay hướng theo nền dân chủ: người nào được dân bầu thì là, dân không bầu thì ra đi. Họ cũng như ta phải cùng tranh công bằng.

Thứ hai, chúng ta không thể chuyển tiếp sang mặt nền tảng tài mại dù mang tính đa nguyên. Hãy nhìn vào các cuộc cách mạng nhưng ở Đông Âu và cách mạng màu ở các nước SNG. Rất nhiều nước trong khối SNG thực sự không có thay đổi về chính trị. Chính quyền mới thực ra là nguyên bộ máy cũ tiếp quản, tiếp tục kiểm soát chặt chẽ quân đội, công an, truyền thông và lập nên mặt nền tảng tài mại.

Thứ ba, chúng ta không thể mặt nền chính trị hiện lo ngại khi chuyển sang đa nguyên. Mặt nền

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

chính trị mình bỏ ch, thò hi n ý chí c a ng i dân, đ cao nhân quy n nh ng không th đ cho quá nhi u t ch c vì quy n l i c a mình mà gây ra nh ng chuy n phá ho i, kh ng b , th m chí bán n c.

V i nh ng thành t u dân ch xã h i loài ng i đ t đ c đ n ngày nay, tôi nghĩ r nh ng nhà dân ch Vi t Nam đ nh n th c và t nh táo đ xây d ng m t xã h i nhân b n, n đ nh và phát tri n.

Ph ng pháp đ u tranh phù h p hi n nay:

Đ đ n th ng l i, phong trào dân ch nên đ u tranh nh th nào?

Chúng ta th y th i gian g n đây x y ra quá nhi u các v x án nh ng nhà dân ch . Có ng i kiên c ng, có ng i đ u hàng. Nh ng có m t quy lu t c a gi i c m quy n là: m m n n, r n buông; m nh hòa, y u hi p.

Phong trào dân ch tr c đây ch y u là tuyên truy n ch ng phá, ho t đ ng gi u m t. Khi m t s nhà dân ch trong n c công khai, thì gi i c m quy n đàn áp r t th ng tay, nh t là Kh i 4806.



Tuyên ngôn c a h kêu g i thay đ i ch đ và ch c ch n h ph i đ i di n v i nhà tù. H ch mong s can thi p t bên ngoài, nh ng s can thi p y x y ra r t y u t, ch đ tô bóng các chính khách ph ng Tây.

May sao, chính Đài Truyền hình Việt Nam chọn cho các phong trào dân chủ đấu tranh trực diện và không vi phạm Điều 88 Bộ Luật Hình sự. Ta còn nhớ trong vụ tranh chấp đất 42 Nhà Chung, VTV có phát sóng ghi hình Đức Tổng Giám Mục giáo phận Hà Nội Ngô Quang Kiệt phát biểu tại buổi tiếp của UBND thành phố Hà Nội ngày 20/9/2008 và cắt xén lời nói mặt cách rất thô thiển nhằm bôi nhọ Đức TGM. Chính vì sự không trung thực của các quan truyền thông nên bên Công giáo đấu tranh cho “công lý và sự thật”.

Sau đó đến vụ Giáo xứ Thái Hà, chính quyền Hà Nội đấu tranh vì giành quyền đất, nhưng lại thua trước sự hiếp thông mạnh mẽ của giáo dân. Lại đến hai phiên xử của các giáo dân trong vụ Thái Hà, phía Công giáo phản truyền sự mạnh mẽ trên tinh thần bất bạo động và chính quyền không dám xử nặng hai phiên tòa trên.

Trong vụ Tam Tòa, sau khi bắt buộc mặt sự giáo dân, Giáo phận Vinh với sự lãnh đạo của Đức Tổng Giám Mục Cao Đình Thuyên đã hiếp thông hàng trăm ngàn người để biểu dương sức mạnh. Với vụ chiêm ngôn: đấu tranh cho công lý, sự thật và bất bạo động của Giáo hội Công giáo, chính quyền đã không thể ngăn cản được sự tiếp hợp rõ ràng. Và cuối cùng hợp với thời hậu giáo dân, không dám xử vì sự tiếp hợp khác.

Các nhà trí thức dân chủ sau các vụ bắt buộc, thì chuyển sang mặt hình thức đấu tranh khác. Thay vì đấu tranh cho công lý của Giáo hội Công giáo, các nhà trí thức thêm vào: “chân lý – công lý - sự thật”.

Chân lý là những điều hay nói đúng, không ai có thể phủ nhận, chân lý có trái với quan điểm của mặt sự lãnh đạo, nhưng không vi phạm pháp luật. Phong trào mạnh mẽ nhất vẫn là phản ứng với vụ nê bauxite tại cao nguyên.

Vụ nê này đã được bàn công khai tại Quốc Hội, thì không thể cấm những nhà trí thức bàn. Với đê Hoàng Sa - Truyền Sa lại liên thông với vụ nê bauxite thông qua đường liên thông là Trung Quốc. Đây đây chân lý của cả hai vụ nê đều là yêu nước. Mà yêu nước không phạm Luật hình sự.

Phong trào được tăng sức mạnh khi gần đây mặt sự người tiếp hợp là viên chức chính phủ, có nhiệm vụ đóng góp cho nền chuyên chính, với cuối đời lại dám nói ra sự thật.

Chính quyền có thể bắt buộc họ không nói trái quan điểm nhà cầm quyền lúc còn có công cộng nhưng chế độ, nhưng khi họ không còn gì để mất thì họ không sợ nữa.

Họ phải nói, vì không nói họ không thể tồn tại trong những ngày cuối đời được. Chính quyền có thể kết tội hành vi của họ, nhưng không thể kết tội tiếp hợp họ được.

Thật là có những Ba người khác của Tô Hoài, Hội ký của mặt thế hệ hèn của Tô Hoài, Lại được đường của Đào Hiếu, Đời mới Đem tránh nguy cơ sụp đổ của Tổng Văn Công...

Gần đây tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ đã đưa ra mặt pháp đấu tranh mới, trực diện và vô cùng hiệu quả. Thay vì theo pháp pháp ‘đoàn đánh đoàn’ của Trần Huỳnh Duy Thức, thì Hà Vũ dùng chính luật pháp chuyên chính đánh thẳng vào các cơ quan chuyên chính.

Nhà cầm quyền hoàn toàn bất ngờ trước chiêu thức này vì thức sự ra lâu nay không ai bắt tội các cơ quan Nhà nước và chính các cơ quan nhà nước thì hành pháp luật.

Tòa án đòi trả đũa kiện Thụ tụng của Hà Vũ cho thấy mặt lợi hại ngấm ngầm trong ngành tư pháp của nước ta - Điếu tra xét xử hoàn toàn theo chế độ thì ngành tư pháp tự cáo mình là công của Đảng bất chấp công lý.

Tiếp theo đà đó, sau khi IDS tuyên bố giải thể phần đời Quyết định 97 của Chính phủ, vì n trớ ngậy Nguyễn Quang A đã gửi thư cho Bộ Tư pháp và yêu cầu thả nhàn việc ban hành QĐ 97 là vi phạm thủ tục quy định.

Nhà nước đời thời với dân như thế nào?

Mặt thủ tụng im lặng trước kiện của Cù Huy Hà Vũ, mặt ngược đời ngẩng đầu chính phủ đòi xử lý các phần IDS phát biểu thiêu trách nhiệm sau khi thủ chế này thể giải thể.

Ngoài ra, nếu chúng ta đã xem đoạn video ghi hình đời thời của chính quyền Quên Đảng Đa (Hà Nội) và các tu sĩ – giáo dân giáo xứ Thái Hà thì sẽ thấy cơ quan Nhà nước ‘tự’ như thế nào khi tranh luận với dân.

Hay các vị bất giác Nguyễn buôn gió, Đoàn Trang, Mạnh Nam, an ninh làm khó Đào Hiếu thì cũng hiểu họ không thể chấp mủ trước của vì họ yếu lý. Nói tóm lại họ thiêu lý, thiêu lý phải nên họ không thể tranh luận trước tiếp với các nhà trí thức dân chủ; họ cứ quyên lặc nói chuyện họ đời không cần lý lẽ

“Việc ban hành quyết định 97/2009/QĐ-TTg là cần thiết, phù hợp với Hiến pháp, pháp luật”, “nội dung này (bauxite) đã được Chính phủ báo cáo tường trình đầy đủ để cuộc họp tháng 5 vừa qua nên sẽ báo cáo lại kịp hợp sau”.

Họ muốn xử án các nhà dân chủ, nhưng không dám xử công khai vì sẽ không tranh luận được với họ họ sẽ phiên tranh luận xử án cá nhân biến thành phiên tranh luận ý thức của các nhân chuyên chính. Nói thẳng ra, họ sẽ thua khi đời thời song phương với các nhà dân chủ.

Điểm yếu của chế độ chuyên chính:

Chúng ta đã từng nghe họ thuyết giảng về sự chuyên tiến các chế độ kinh tế - chính trị: giai cấp cầm quyền không bao giờ thể quyên lặc của mình và phải lợi dụng họ bằng mọi cách mánh. Lý thuyết này phù hợp với những quốc gia có nền dân trí thấp và nền chuyên chính mạnh. Thủ

Tác Giả; Ð c Trí
Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Một ngày nào đó xảy ra vụ tranh chấp đố kỵ giữa một tôn giáo miền Trung với chính quyền và Giáo hội Công giáo. Hai bên nhanh chóng bị cuốn vào vòng xoáy. Xô xát xảy ra khi trên áp giáo dân. Nếu chúng may ... có một giáo dân bất chấp, thì đây là một liều thuốc bùng phát cho một cuộc cách mạng dân chủ.

- Giáo phận Vinh, Giáo phận Huế hiệp thông bí quyết đồng lòng các giáo phận đòi công lý.
- Giáo phận Hà Nội, Giáo phận Xuân Lộc, Giáo phận Sài Gòn bí quyết đồng lòng hiệp thông.
- Bài giảng của các giáo phận lên án mạnh mẽ chính quyền sở tại đồng bộ và hô hào tập trung các giáo phận đòi công lý.
- Các tổ chức nhân quyền thế giới lên tiếng.
- Một số cơ quan ngoại giao nước ngoài lên tiếng, kể cả Vatican.
- Hội đồng Giám mục Việt Nam bày tỏ quan điểm: lên án bộ luật, đòi xét xử kẻ gây ra bộ luật.
- Nhiều nhà trí thức dân chúng lên tiếng và kêu gọi thu thập quá trình kiện tụng. Họ đòi xét xử các chính quyền cấp Tỉnh để xử lý ra bộ luật.

Đến đây các cuộc biểu tình gây tê liệt toàn quốc và là điểm khởi đầu của một nền chuyên chính.

Những kịch bản xẩy ra hình thành cách mạng:

Kịch bản 1:

Quốc hội triệu tập phiên bất thường.

Quốc hội tuyên bố đường nước hiện Điều 4 Hiến pháp, giải tán chính phủ, thành lập chính phủ lâm thời.

Trong thời gian soạn thảo hiến pháp mới và các luật pháp có liên quan, Quốc hội có mặt các nhà dân chủ đóng góp tư vấn..

Trở lại dân ý và Hiến pháp mới. Hiến pháp mới ra đời.

Bước Quốc hội mới (hoặc tập thể nghị viện), lập chính phủ mới.

Cách mạng thành công mãi mãi. Đây là cuộc cách mạng nhưng.

Kịch bản 2:

Chỉ thị của ban bí thư trung ương chấp.

Thị trường ra đời cho lực lượng bíu tình.

Thị trường ra đời dùng vũ lực.

Quân đội chấp hành.

Lực lượng bíu tình chiếm tòa nhà Quốc Hội, Chính phủ, Đảng, cơ quan truyền thông.

Lực lượng bíu tình tuyên bố thế lực, đình chỉ hiến pháp, thành lập chính phủ lâm thời.

Các bước kế tiếp theo kịch bản 1. Đây là cuộc cách mạng màu.

Kịch bản 3:

Quốc hội triệu tập phiên bất thường.

Quốc hội tuyên bố đường nước hiện Điều 4 Hiến pháp, giải tán chính phủ, thành lập chính phủ lâm thời.

Chính phủ lâm thời là bình mới rượu cũ. Quan chức chấp cao nhanh chóng nắm các cơ quan sắc mạnh, truyền thông, soạn thảo hiến pháp mới nhưng không tham khảo ý kiến lực lượng dân chủ.

Trở lại dân ý và Hiến pháp mới mà nội dung không đáp ứng yêu cầu của lực lượng dân chủ..

Lực lượng dân chủ tiếp tục bíu tình, chiếm các tòa nhà Quốc Hội, Chính phủ, cơ quan truyền thông. Quân đội không can thiệp.

Lực lượng bíu tình tuyên bố thế lực, lập chính phủ lâm thời soạn thảo và trở lại dân ý Hiến pháp mới.

Đây cũng là cuộc cách mạng màu.

Kịch bản 4:

Chỉ thị của ban bí thư trung ương chấp.

Thị trường ra đời cho lực lượng bíu tình.

Thị trường ra đời dùng vũ lực.

Quân đội chấp hành. Mặt số thị trường lãnh đạo hành động chính, đình chỉ hiến pháp, lập chính phủ lâm thời.

Con đường nào cho một xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Vì có sự tồn tại của hai pháp luật có tham vọng lên án các đảng dân chủ.

Hai pháp luật được trình bày ở đây và thông qua.

Tất cả các bộ luật pháp luật, Quốc Hội. Quan chức quân đội tham gia nhiều trong chính phủ.

Đây là cuộc cạnh tranh giữa hoàn toàn chính trị. Nếu chính trị nước ta sẽ giống Thái Lan. Chính phủ bắt đầu một thời gian dài khi có cuộc cách mạng màu chính thức.

Trong 4 khả năng ta sẽ không thấy có việc tìm máu như Thiên an môn hay thành lập một chế độ tài quân sự như Pakistan khi tướng Musharraf tiến hành đảo chính. Xác suất xảy ra cách mạng nhưng là 25% và cách mạng màu là 75%.

Một mặt hình thức cách mạng đi kèm theo cái giá của nó. Nếu là cách mạng nhưng thì ‘anh’ sẽ là công dân tự do như bao người khác, được bỏ toàn tài sản, danh dự; các công trình văn hóa được bỏ toàn. Còn nếu là cách mạng màu thì các tướng đài báo, nhà báo, nhà báo ra lệnh đàn áp nhân dân sẽ bị xét xử.

Hãy chú ý đến và chờ đợi:

Cách mạng có thành công không? Bao giờ xảy ra đi tìm gậy. Liệu sẽ không cho ta biết trước điều gì. Nhưng ‘h’ sẽ sụp đổ vì ‘h’ không có chân lý, không có công lý và che giấu sự thật. Họ cai trị bằng vũ lực và sự ngang ngạnh. Họ không được lòng dân. Hai chúng ta đang kiên trì phiên tòa này đến phiên tòa khác, sẽ bắt đầu này đến sự bắt đầu khác. Họ muốn tay với nhóm người này và từ bỏ nhân nhượng nhóm người khác. Một chế độ càng sẽ dùng vũ lực với dân thì càng cho thấy chế độ đó mắc ruy băng bên trong. Nhưng vũ lực cao nhất thuộc về quân đội, mà quân đội không đội đầu với nhân dân. Thúc đẩy họ rời tay vũ lực là cách để sai an ninh và cần sát đúng quy định.

Đúng rồi đã chết, chết chết bó buộc!

Bó buộc đã sẵn, chết chết nếm mùi!

Sẽ có mùi a do chính họ chết.

Với một nhu cầu tranh chấp để đại diện Giáo hội Công giáo, với cách hành xử báo động, đưa vào các đảng côn đồ của nhu cầu chính quy định đưa pháp luật thì tất yếu sẽ có lúc một giáo dân bị mạng. Bắt đầu hành trình đến đi tìm gậy.

Với những người tiên phong Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Huệ Chi, Nguyễn Quang A, Vũ Khắc Phi, Thích Quảng Đức mà báo chính quy định bắt đưa vào lý do nào đó thì chế độ đã tìm kiếm đến đi tìm gậy.

Hai lực lượng tiên phong này đang thách thức chính quy định. Và với bên chờ đợi thì lý, thì a báo

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Tôi chắc chắc sẽ xảy ra điếm gậy vào lúc nào đó.

Bạn đã xem đoạn phim quay cảnh điếm Berlin chưa? Ngay khi Đức ở hai bên điếm đã ôm nhau hạnh phúc biết chừng nào! Tôi, cũng như các bạn hãy tin tưởng vào lúc nào đó chúng ta sẽ hít thở bầu không khí tự do tràn ngập nước, trong mặt buổi tối rực rỡ như pháo hoa. Pháo hoa mừng chiến thắng và tự do!

Tôi mong mặt ngày nào đó những nhà dân chủ bỏ tù đầy đọa sẽ giải thoát trong vinh quang để xã hội ghi nhận những mặt mát hy sinh của họ. Bạn đừng phê phán những nhà dân chủ cuối cùng cũng vì tham vọng chính trị của mình. Con người có tham vọng thì xã hội mới phát triển. Cho rằng họ có làm biến tướng thì họ cũng làm mặt cách minh bạch và xứng đáng. Bởi vì, họ đem đến xã hội tự do và phát triển.

Tôi cũng mặt mặt ngày nào đó không ai theo dõi quá trình sống động internet của mình nữa, hay mặt đểa con của Mẹ Nụm ra đời không phải vì những lý do chỉ có người Mẹ hoạt động chính trị phá Nhà nước..

Chúng ta đừng tin mặt ngày đó, chúng ta cùng chung tay xây dựng đất nước này phát triển, hòa nhập vào sau gáy người Hàn Quốc.. Khi đó Đức TGM Ngô Quang Kiệt sẽ hãnh diện khi cầm hồ chiếu Việt Nam ra nước ngoài.

Đảng Cộng sản Liên Xô cai trị nước Nga 74 năm. Đảng Cộng sản Việt Nam cai trị miền Bắc, rồi đến cả nước đã 64 năm. Thời gian không xa đâu các bạn, Việt Nam cũng theo đi theo Liên Xô để cầm đầu đất nước CSVN, đảng cướp công và đàn áp nhân dân.